

നവമാധ്യമകാലത്തെ പ്രകടനശരീരങ്ങൾ - ആവിഷ്കാരവും രാഷ്ട്രീയവും

ഡോ. രമ്യ പി. പി..

അസിസ്റ്റന്റ് പ്രൊഫസർ

സെന്റ് അലോഷ്യസ് കോളേജ്, എൽത്തുരുത്ത്

Email: remyapvn111@gmail.com

സംഗ്രഹം

ആധുനികതയിലാണ് വൈവിധ്യമാർന്ന ജ്ഞാനവിഷയങ്ങളുടെ അന്വേഷണമേഖലയായി ശരീരപഠനം പുരോഗമിക്കുന്നത്. ജീവശാസ്ത്രവാദങ്ങൾ സാമൂഹികനിർമ്മിതിയുടെ പരിസരങ്ങളിലേക്ക് വികസിതമാകുന്നത് ഈ ഘട്ടത്തിലാണ്. സാമൂഹികതാവാദത്തിനുള്ളിൽ ശരീരം സാംസ്കാരിക ജ്ഞാനഘടകമായി പരിഗണിക്കുന്നു. ആധുനികതയുടെ ചുവടുപിടിച്ച് വികസിതമായ സൈദ്ധാന്തികമായ ചിന്തകളിൽ സാമൂഹിക നിർണയന ഉപാധിയായി ശരീരത്തെ നോക്കിക്കാണുന്നു. മാത്രമല്ല, സാമൂഹിക വൈവിധ്യങ്ങളുടെ ചുവടുപിടിച്ച് ശരീരം സാങ്കേതികതയുടെ സാംസ്കാരിക മേഖലകളെ ത്വരിതഗതിയിലാക്കിയ ഈ കാലഘട്ടത്തിൽ മാധ്യമശരീരങ്ങളുടെ ഇടപെടൽ പ്രകടമാണ്. ശരീരം പൂർണ്ണമായ അർത്ഥത്തിൽ നിലകൊള്ളുന്നില്ല. മറിച്ച്, സാമൂഹികമായ അർത്ഥപരതയിൽ അത് നിരന്തരം ആശയപരമായി വളർന്നുകൊണ്ടിരിക്കുന്നു. അവിടെ അധികാരവും ലിംഗവ്യവസ്ഥയും, കർത്തൃത്വപ്രതിസന്ധിയും, സാങ്കേതികത്വമെല്ലാം നിർണയിക്കുന്ന പ്രതീകമായി ശരീരം വർത്തിക്കുന്നു. ശരീരം ഒരു ചരിത്ര ഉപാധിയായി തിരിച്ചറിയുന്നത് ഇപ്രകാരമാണ്. കാരണം മാധ്യമങ്ങളിലൂടെ ഊട്ടിയുറപ്പിക്കപ്പെട്ട ആധുനികലോകം നമുക്കുണ്ട്. അച്ചടിമാധ്യമങ്ങളിൽനിന്ന് ശ്രവ്യമാധ്യമങ്ങളെയും മറികടന്ന് എൺപതുകളിൽ ആരംഭിച്ച ദൃശ്യബോധം വിപ്ലവാത്മകമായി ഒരു തുടർ കാഴ്ചാപൊതുസമൂഹത്തെ സൃഷ്ടിക്കുകയാണ് ഉണ്ടായത്. കാഴ്ചയുടെ അടിസ്ഥാന മാധ്യമകാലങ്ങളിൽനിന്ന്, നവമാധ്യമങ്ങളുടെ ദൃശ്യകാലം കാഴ്ച രൂപപ്പെടുത്തുന്ന അധികാരങ്ങളെക്കൂടി വിചേദമായി സംവേദനം ചെയ്യുന്നുണ്ട്. അത് ഏറ്റവും അധികം ബാധിച്ചത് കർത്തൃത്വപൂർത്തികരണത്തിൽ ഒതുക്കിവയ്ക്കുന്ന ലിംഗാധികാരശരീരങ്ങളെയാണ്. നവമാധ്യമകാലത്തെ ശരീരങ്ങൾ എപ്രകാരം ഇത്തരം സാമ്പ്രദായിക ബോധ്യങ്ങളെ മറികടക്കുന്നുവെന്ന അന്വേഷണമാണ് സാംസ്കാരിക രീതിശാസ്ത്രത്തെ അവലംബിച്ച് പ്രബന്ധത്തിൽ നടത്തുന്നത്.

താക്കോൽ വാക്കുകൾ : പ്രകടനപരത (performativity), നവമാധ്യമം, ശരീരം, നിർമ്മിതബുദ്ധി, സൈബറിടം, പ്രതീതിയാമാർത്ഥ്യം, പരസ്പരനിഷ്ക്രിയത

നവമാധ്യമകാലവും സംസ്കാരവും

ഇന്റർനെറ്റിനെ ആധാരമാക്കിയുള്ള ഡിജിറ്റൽ ഇടങ്ങളാണ് നവമാധ്യമങ്ങൾ. അതിൽ സാമൂഹികമാധ്യമങ്ങളായ ഫേസ്ബുക്ക്, ട്വിറ്റർ, ഇൻസ്റ്റാഗ്രാം, വാട്സാപ്പ് മുതൽ വിനോദോപാധിയായ ഇന്റർനെറ്റ് ഗെയിമുകൾ വരെ വരും. കൂടാതെ ഓൺലൈൻ ന്യൂസ് പോർട്ടലുകൾ, യൂട്യൂബ് ചാനലുകൾ, മൊബൈൽ ആപ്പുകൾ, ഓൺലൈൻ സർവ്വേകൾ, ഓൺലൈൻ പരസ്യങ്ങൾ, ഓൺലൈൻ പ്രമോഷനുകൾ, ബ്ലോഗിങ്ങ്/ വ്ലോഗിങ്ങ് കൂടാതെ ടോളകൾ / മീമുകൾ എല്ലാം ചേരുന്ന ബൃഹത്തായ ഇടമാണ് നവമാധ്യമങ്ങൾ. മാധ്യമങ്ങൾ സൃഷ്ടിച്ച സാമൂഹിക മാറ്റത്തെയാണ് നവമാധ്യമകാലമായി വിലയിരുത്തുന്നത്.

ഏറ്റവും പുതിയ കാലഘട്ടത്തിൽ സംസ്കാരത്തിന്റെ നിർമ്മിതിസാധ്യതകളെ വിശാലപ്പെടുത്തുന്ന ഇടമാണ് നവമാധ്യമങ്ങൾ. അതായത് ദ്വന്ദ്വസംസ്കാരയിടങ്ങളുടെ സങ്കലനത്തെ അത് ആവിഷ്കരിക്കുന്നു. പുതിയ കാലങ്ങളുടെ ശക്തമായ അടിയൊഴുക്കായി സാങ്കേതികതയും സംസ്കാരവും ദ്വന്ദ്വമിശ്രണമായി പരിണമിക്കുന്നു. അത് ആശയശാസ്ത്രപരമായും പ്രത്യയശാസ്ത്രാധിഷ്ഠിതവുമായുള്ള മാറ്റങ്ങളെക്കൂടി ഉൾക്കൊള്ളുന്നുണ്ട്. അറുപതുകളിൽ മാർഷൽ മക്ലൂഹൻ മുന്നോട്ടുവച്ച 'മാധ്യമമാണ് സന്ദേശം' എന്ന ആശയത്തിൽ വികസിച്ച ആഗോള മീഡിയയല്ല ഇന്ന് നവമാധ്യമകാലത്തെ നിർണയിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. ഇന്ന് സാംസ്കാരിക നിർമ്മിതിയുടെ നിയന്ത്രണങ്ങൾ ഡിജിറ്റൽ മാധ്യമാവിഷ്കാരമായി മാറിയെന്നതാണ് ചിന്തിക്കേണ്ട വസ്തു.

ആധുനികോത്തരകാലഘട്ടത്തിലെ സാംസ്കാരികപുരോഗതി ബഹുതലസ്തർശിയാണ്. ഇതിൽ നവമാധ്യമങ്ങൾക്ക് വിപ്ലവാത്മകമായ സ്ഥാനമുണ്ട്. കാരണം ബഹുസ്വരമായ നവയിടങ്ങളെ ബന്ധിപ്പിക്കുന്ന സമാന്തര പാലമായി അത് വർത്തിക്കുന്നു. അത് വ്യക്തിബോധങ്ങളെ സ്ഥിരമായി രൂപപ്പെടുത്തുന്ന കർത്തൃത്വാധികാരങ്ങളെ തിരസ്കരിക്കുകയും പകരം നിരന്തരം നിർമ്മിതമാകുന്ന കർത്തൃത്വപലമകളെ നിർണയിച്ചു കൊണ്ടേയിരിക്കുന്നു. സ്വത്വത്തെ യാത്രികലോകവുമായി ബന്ധിപ്പിക്കുന്ന ഈ കാലം ബ്രോദിലാദ് മുന്നോട്ടുവച്ച പ്രതീതിലോകത്തെ മറികടന്ന് നവമാധ്യമ കാലത്തിലൂടെ സങ്കീർണ്ണമായ ഘടന കൈവരിക്കുന്നുണ്ട്. സൈബർ ശരീരങ്ങളും, യന്ത്രസമാനമായ പോസ്റ്റ്ഹ്യൂമനിസ്റ്റിക് മൂല്യങ്ങളും പ്രകടനസാധ്യതയെ കൂടുതൽ മുർത്തമാക്കുന്നുണ്ട്.

ശരീരങ്ങളുടെ നാട്യപരത

സാമൂഹികാംഗീകാരമുള്ള ശരീരത്തെക്കുറിച്ചാണ് പൊതുബോധം നിരന്തരം സംസാരിച്ചുകൊണ്ടിരിക്കുന്നത്. നിയമാധിഷ്ഠിത ശരീരം അതിനു വിരുദ്ധമായ ശരീരം എന്നിവയുടെ സാധ്യതകളെ ചരിത്രപരമായി മിഷേൽ ഹൂക്കോ വിശകലനം ചെയ്തിട്ടുണ്ട്. നിയമാധിഷ്ഠിത ശരീരം എന്നത് ജീവശാസ്ത്രജ്ഞാന മാതൃകയിൽചേർന്നുനിൽക്കുന്നു. സംവിധാന നിയമക്രമത്തിൽനിന്ന് വ്യതിചലിച്ചാൽ അവിടെ ശരീരബോധ്യങ്ങൾ അപ്രസക്തമാകുന്നു. ഇവിടെ അധികാരപരമായ പ്രതിസന്ധിയെ ഊട്ടിയുറപ്പിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. ഈ സന്ദർഭത്തിൽ അടിയന്തിരമായി ചർച്ച ചെയ്യേണ്ട ഘടകമായി ശരീരത്തിന്റെ ബഹുത്വമെന്ന വിഷയം വരുന്നു. ജീവശാസ്ത്രപരമായ ശരീരത്തിൽ കർത്തൃത്വം ഉറപ്പിക്കാതെ അത് സാമൂഹിക സാംസ്കാ

രിക സാഹചര്യങ്ങൾക്കനുസരിച്ച് വ്യതിചലിക്കുന്നുവെന്നതാണ് മനസ്സിലാക്കേണ്ട വസ്തുത. “ദൈനംദിന ജീവിതത്തിന്റെ എല്ലാ മണ്ഡലങ്ങളിലും പ്രചരിതമാകുന്ന സംസ്കാരം ശരീരപ്രതീകങ്ങളിലൂടെയാണ് പ്രകടിപ്പിക്കുന്നത്. അതുകൊണ്ട് സംസ്കാരത്തെ മനസ്സിലാക്കുകയെന്നതിന്റെ അർത്ഥം സംസ്കാരത്തിന്റെ ശരീരപ്രതീകങ്ങളെ തിരിച്ചറിയുകയെന്നതാണ്.” (Carvallaro Dani, 2001 : 19) ശരീരം പൂർണ്ണമായും ഒരർത്ഥത്തിൽ മാത്രമായി വർത്തിക്കുന്നില്ല. കൂടാതെ അത് ലിംഗപദവി, കീഴാളത്വം, ക്വിയർ ചിന്തകൾ, സാങ്കേതികനിർമ്മിതി, മാധ്യമചിന്ത തുടങ്ങിയവ നിർണ്ണയിക്കുന്ന പ്രതീകമായി ആശയപരമായി വികസിക്കുന്നു.

ജൈവപ്രതലത്തിൽനിന്ന് വിശാലമായ വികാസം ശരീരപാഠങ്ങളിൽ ഉണ്ടാകുന്നുണ്ട്. അതിൽ ശക്തമായവാദം ശരീരത്തിന്റെ പ്രതിനിധാനവുമായി ബന്ധപ്പെടുത്തിയാണ്. ആൺ/പെൺ വിഭജനത്തിൽ ശരീരമാതൃകകളെ സവിശേഷമായ സ്വഭാവത്തിനുള്ളിൽ ഒതുക്കിവയ്ക്കുന്ന കാഴ്ചപ്പാട് ഇവിടെ ചോദ്യം ചെയ്യപ്പെടുന്നു. ജന്മംകൊണ്ട് ആണോ പെണ്ണോ ഏതായാലും ശരീരം ആണത്തവും പെണ്ണത്തവും സാമൂഹികനിർമ്മിതിയാണ്. ടർണർ, ജൂഡിത്ബ്ബട്ലർ, മിഷേൽപൂക്കോ തുടങ്ങിയവരുടെ ആശയവാദം ഈ സാമൂഹികനിർമ്മിതിബോധ്യത്തിൽ നില കൊള്ളുന്നുണ്ട്. ശരീരം പ്രകടനമാണ് അഥവാ നാട്യപരമാണ് (performativity) എന്ന ജൂഡിത്ബ്ബട്ലറിന്റെ ആശയത്തെയാണ് സൈബർ ശരീരപ്രകടനങ്ങളെ ആസ്പദമാക്കി സ്റ്റാവോയ് സിസ്റ്റേക്ക് വ്യക്തമാക്കുന്നത്. ശരീരത്തിന്റെ ജൈവയാഥാർത്ഥ്യങ്ങളിൽനിന്ന് വിട്ടുതൽ നേടിയ ‘ഇന്റർപാസിറ്റിവിറ്റി അഥവാ പരസ്പരനിഷ്ക്രിയത്വം’ സൈബർ സാങ്കേതിക പ്രകടനബോധ്യങ്ങളെയാണ് ഉൾക്കൊള്ളുന്നത്. മനുഷ്യനും യന്ത്രവും തമ്മിലുള്ള അതിരുകളെ ലംഘിച്ചുകൊണ്ട് ലിംഗചിന്തകളുടെ സാമ്പ്രദായിക വാദങ്ങളെ തൊണ്ണൂറുകളിൽ സൈബോർഗ്ഗ് പ്രകടനങ്ങളെ ആവിഷ്കരിച്ച് ഡോണാഹാർവ്വേ റദ്ദു ചെയ്യുന്നുണ്ട്. ആധുനികത പരവപ്പെടുത്തിയ ലിംഗാത്മകവും സത്താവാദപരവുമായ വ്യക്തികേന്ദ്രിത ബോധ്യങ്ങൾ മാധ്യമശരീര മാതൃകകളിലൂടെ നിരാകരിക്കപ്പെടുന്ന കാഴ്ച സമീപകാലത്ത് ഏറെ പ്രകടമാകുന്നുണ്ട്.

നവമാധ്യമ ശരീരങ്ങൾ - പ്രകടനങ്ങൾ

ലിംഗരഹിതമായ പ്രകടനം എന്ന ആശയത്തെ ഏറെ സുതാര്യമാക്കുന്ന ഇടമായി നവമാധ്യമങ്ങളെ കാണാം. വ്യക്തിയുടെ സത്ത ലിംഗാധിഷ്ഠിതമാകുന്ന ആധുനികയുക്തിയെ നവമാധ്യമങ്ങൾ കവച്ചു വെച്ചുകഴിഞ്ഞു. ശരീരത്തിന്റെ പ്രകടനങ്ങളിൽ ആൺ-പെൺ എന്ന ലിംഗ ധാരണയിൽ വീണ്ടുവിചാരം ഉണ്ടാകുന്നിടത്താണ് നവമാധ്യമശരീരങ്ങളെ പഠനവിധേയമാക്കുന്നത്. ഇന്റർനെറ്റിന്റെ വ്യാപനം ശക്തമായതോ, സാമൂഹികമാധ്യമങ്ങൾ സാങ്കേതികവികാസത്തിനൊപ്പം ചെറിയ സങ്കേതങ്ങളിലൂടെ എളുപ്പം സംവേദനം ചെയ്യാൻ തുടങ്ങി. മൊബൈൽ വിപ്ലവം തൊട്ട് സ്റ്റാർട്ട് വാച്ചിലേക്ക് വരെ അതിന്റെ വ്യാപനം സാധ്യമായി. നാനോസെക്ടറുകളിൽ ശക്തമായ വ്യവഹാരം നിരന്തരം സംഭവിച്ചുകൊണ്ടേയിരിക്കുന്നു. വ്യവഹാരനൈരന്തര്യം ശക്തമാകുന്നതോടും ലിംഗശരീരങ്ങളുടെ അർത്ഥവ്യവസ്ഥയ്ക്ക് ഇളക്കം തട്ടുന്നു. പരസ്പരം സംവേദനം ചെയ്യാനുള്ള ഇത്തരം നവമാധ്യമവേദികളിൽ ലിംഗപരമായ സുതാര്യത നഷ്ടമാകുന്നു. അംഗീകൃത ലിംഗാവസ്ഥ മറികടന്ന് ഒരു വ്യക്തി പലവിധ പ്രകടനങ്ങളിലേക്ക് ശരീരങ്ങളെ മെരുക്കിയെടുക്കുന്നു. മൊബൈലിൽ മറുവശത്ത് സംസാരിക്കുന്നവർ, സാമൂഹിക

മാധ്യമങ്ങളിൽ പരസ്പരം ചാറ്റുചെയ്യുന്നവർ തുടങ്ങിയവർ ശരിയായ കർത്തൃത്വത്തിലാണ് നില കൊള്ളുന്നതെന്ന് തിരിച്ചറിയാൻ പ്രയാസം. നവമാധ്യമത്തിൽ പ്രതീതിയാഥാർത്ഥ്യങ്ങളിൽ കെട്ടിയാടുന്ന ശരീരങ്ങളെ ലിംഗാധിഷ്ഠിതമായ വിഭജനത്തിൽ ഒതുക്കിനിർത്താൻ സാധിക്കില്ല. പൊതുസമൂഹത്തിൽ ലിംഗവിഭജനത്തെയും കർത്തൃത്വത്തിൽ നിലനിർത്തുന്ന ശരീരത്തെയും കുറിച്ച് വലിയ ആശങ്കയാണ് ഉള്ളത്. ഇത്തരം ജൈവികമായ ആശങ്കയൊന്നും നവമാധ്യമങ്ങളിൽ പ്രകടമല്ല. ഇന്റർനെറ്റിൽ വലിയൊരു സമൂഹം പ്രവർത്തിക്കുന്നു. സത്ത ചോർന്ന് സ്ക്രീനിലെ ചടുലതയിലേക്ക് മാത്രം തന്മാധിഷ്ഠിതമായി വ്യതിചലിക്കുന്നു. സ്ലാവോയ് സിസെസ്ലക്കിന്റെ ഇന്റർപാസിറ്റിവിറ്റി വ്യക്തമാക്കുന്ന ആശയം ഇതാണ്. ശരീരം ജൈവമാകണമെന്നനിർബന്ധം ഇവിടെ പ്രവർത്തിക്കുന്നില്ല.

സാമൂഹിക മാധ്യമങ്ങളിൽ ഫേക്കുകൾ പ്ലേ ചെയ്യുമ്പോൾ

ഇന്റർനെറ്റ് സംസ്കാരത്തിലെ അതിഭാഷകളിലൊന്നായി ഫേക്ക് എന്ന പ്രയോഗം പ്രചുരപ്രചാരം നേടിക്കഴിഞ്ഞു. തന്മ വെളിപ്പെടുത്താത്ത ശരീരങ്ങളുടെ പ്രത്യക്ഷപ്രകടനമില്ലാത്ത സൈബർ വ്യക്തിത്വങ്ങൾ ധർമ്മികമായ സൈബർ വ്യവഹാരത്തിൽ കുറ്റകരമാണ്. എന്നാൽ ശരീരങ്ങൾ അധികാരപരമായി സമീപിക്കുന്ന പൊതുബോധത്തിന് ലിംഗാതീതമായത് ശരീരാതീതമായതെല്ലാം ഫേക്കാണെന്ന് സ്ഥാപിക്കുവാനുള്ള ശ്രമമാണ് ഉണ്ടാകുക. പക്ഷെ വെർച്വൽ മാധ്യമങ്ങളിലൂടെ നിരന്തരം പ്രകടനങ്ങൾ നടത്തിക്കൊണ്ടിരിക്കുന്ന ഇത്തരം മാധ്യമശരീരങ്ങൾ ആൺ/പെൺ ലിംഗ കർത്തൃത്വങ്ങൾക്ക് ശക്തമായ വെല്ലുവിളി സൃഷ്ടിക്കുന്നു. ഫേസ്ബുക്കിൽ ലിംഗാതീതരായി ആശയപരമായി തങ്ങളുടെ തന്മയെ രൂപപ്പെടുത്തുന്ന വലിയൊരു വിഭാഗം ഉണ്ട്. ഫേക്ക് പ്രകടനങ്ങൾ ലിംഗാതീതമായ നാട്യത്തിന്റെ തുടക്കമായിരുന്നെങ്കിലും ഇന്ന് ഹൈടെക് മാധ്യമവൽക്കരണം ശരീരത്തെ നിർമ്മിതബുദ്ധിയുടെ പര്യാവരണങ്ങളിലാണ് സന്നിവേശിപ്പിക്കുന്നത്. ആണും പെണ്ണും അവയിൽ മാത്രം ഒതുങ്ങുന്ന പാരമ്പര്യർത്ഥങ്ങളെയും സാമൂഹിക നിർണയനോപാധികളെയും ശരീരത്തിന്റെതായ പുതിയ മാനങ്ങളിലേക്ക് നയിക്കുന്നു. സൈബോർഗിയൻ ആശയങ്ങളുടെ പ്രത്യക്ഷതയാണിത്.

ആത്മനിഷ്ഠ, വൈകാരികത തുടങ്ങിയ നവകാൽപ്പനികതയെ നവമാധ്യമങ്ങൾ അട്ടിമറിക്കുന്നത് നവശരീരരാഷ്ട്രീയതുടങ്ങിയതെല്ലാം മനുഷ്യാനന്തരകാലത്തിന്റെ നവ്യമേഖലകളിലേക്ക് പ്രവേശിക്കുവാൻ ഇത്തരം ജൈവശരീരാതീതചിന്തകൾ സഹായകരമാകുന്നു. കാണാമറയത്ത് അദൃശ്യനായി നിന്നു കൊണ്ട് മറ്റാർക്കും തിരിച്ചറിയാനാകാത്തവിധം പേരും തന്മയും നിർമ്മിച്ച് പ്രവർത്തിക്കാൻ കഴിയും എന്നത് നവമാധ്യമങ്ങളുടെ ലോകത്തിലാണ് സാധ്യമാകുന്നത്. മൂല്യസങ്കല്പങ്ങൾ മാറുമ്പോൾ ഇത്തരം ചെയ്തികൾ മാധ്യമലോകത്തെ നാട്യവൽക്കരണമായി വിലയിരുത്തേണ്ടിവരും. ഇന്റർനെറ്റ്, മൊബൈൽഫോൺ, എന്നിവയുമായി ചേർന്നു നിൽക്കുന്ന വെബ്സൈറ്റുകൾ, ട്വിറ്റർ, ഫേസ്ബുക്ക്, വാട്സാപ്പ് എന്നീ മാധ്യമങ്ങളിലൂടെ ഇത്തരം നാട്യവൽക്കരണം സാധ്യമാണ്. ശരീരങ്ങൾ ലിംഗാധികാരപരമായി മാത്രമേ വിനിമയം ചെയ്യൂ എന്ന പാരമ്പര്യബോധങ്ങൾ ഈ സന്ദർഭത്തിൽ അട്ടിമറിക്കപ്പെടുന്നു. ജൈവശരീരം എന്ന ധാരണയെ മാറ്റി സ്ക്രീനുകളിൽ ചടുലമായി വർത്തിക്കുന്ന സത്തചോർന്ന ക്രിയാത്മകതയായി ശരീരാചിന്ത പരിണമിക്കുന്നു.

ഭാഷയെ രൂപപ്പെടുത്തുന്നതിൽ മാധ്യമങ്ങൾ പങ്കുവഹിച്ച പോലെയാണ് പാരമ്പര്യ ശരീരനിഷ്പാദനങ്ങളിൽനിന്ന് പൊതുബോധത്തെ വേറിട്ടു ചിന്തിക്കുവാൻ മാധ്യമങ്ങൾ പ്രേരണയായത്. അതായത് ശബ്ദത്തിന്റെയും വാക്കുകളുടെയും രീതികളുടെയും സമന്വയമായ ഭാഷ, അധികാരപരമായി ശരീരവിവേചനത്തിന്റെ കൂടി ആധാരമാകുന്നു. അധികാരത്തിന്റെ ഭാഷ ആൺ ശരീരത്തിൽ നിബന്ധിതമാകുമ്പോൾ വിധേയത്വഭാഷ സ്ത്രീശരീരങ്ങളുടെ മാത്രമായി മാറുന്നു. ഭാഷയിലെ അധികാരവൽക്കരണവും എഴുത്തിന്റെ സാമ്പ്രദായികതയും തിരസ്കൃതമാകുന്നത് നവമാധ്യമകാലത്തെ ഇടപെടലുകളിലാണ്. സന്ദേശഭാഷയിൽ ലിംഗരഹിതമായ ശരീരവിമുക്തമായ സാംസ്കാരികത രൂപപ്പെടുത്തുന്നുണ്ട് എന്നതാണ് കാരണം. ടെക്സ്റ്റ് മെസേജുകൾ വ്യവഹാരപരമാണ്. “എസ്.എം.എസ് ഭാഷ സംസാരഭാഷയുടെ അനുകരണമാണ് എന്ന് സെഗർസ്റ്റാസ് പറയുന്നത് അതുകൊണ്ടാണ്.” (കിരൺമോഹൻ എം: 2018:69). ഭാഷാ വ്യവഹാരം ലിംഗാധികാരപരമാകുന്ന സാമൂഹികസാഹചര്യത്തെ ആൺ/പെൺ ശരീരത്തിന്റെ സാമ്പ്രദായികതയെ ഭേദിച്ച് പ്രകോപനോപാധിയായി കൊണ്ടുവരാൻ സാധിക്കുന്നു. ശരീരം ഭാഷാപരമായി നിർണയിക്കുന്ന അധികാരയിടങ്ങളെയാണ് ഇവിടെ വിവേചനം ചെയ്യുന്നത്.

നവമാധ്യമസമൂഹത്തിന്റെ ഇത്തരം ഇടപെടലുകൾ ലിംഗധാരണകളെക്കുറിച്ചുള്ള നിലവിലുള്ള പൊതുബോധങ്ങളെയാണ് നിരാകരിക്കുന്നത്. ഉൾക്കൊള്ളലുകളിലെ വൈവിധ്യം അരേഖീയമായ പ്രതലം, ഇടപെടലുകൾ സൃഷ്ടിക്കുന്ന തുറസ്സ്, അനേകങ്ങളെക്കുറിച്ചുള്ള വാചാലത, എന്നീ ഘടകങ്ങൾ വ്യക്തമായ ഹൈപ്പർ ലിങ്ക് സാധ്യതയെ പ്രധാനപ്പെടുത്തുന്നു. പ്രതീതിലോകത്തിനെ ബദലായി സൃഷ്ടിക്കുകയാണ് ഇവിടെ ചെയ്യുന്നത്. 2003ൽ തുടങ്ങിയ ‘സെക്കന്റ് ലൈഫ്, എൻടോപ്പിയ, യൂണിവേഴ്സ് തുടങ്ങിയവ പ്രതീതിലോകയിടങ്ങൾ വെബ്ബിൽ രൂപംകൊണ്ടത് ഈ കഴിഞ്ഞ ഭൂതകാലത്തിലാണ്. പ്രതീതിയാഥാർത്ഥ്യത്തിൽ മറ്റൊരു ജീവിതത്തെ കെട്ടിപ്പടുക്കുന്നു. സോഷ്യൽ മീഡിയ മാത്രമല്ല. നെറ്റ്‌വർക്ക് സൈറ്റുകളും, ബ്ലോഗുകളും വെബ്സൈറ്റുകളും തുടങ്ങിയ ഓൺലൈൻ ജനസ്പെകൾ ഇതിന്റെ സാധ്യതകളായി മാറുന്നു. ഭൗതിക സാഹചര്യത്തിൽനിന്നും വേറിട്ടുനിൽക്കുന്നതിനാൽ നിർമ്മിതിയുക്തികൾ കാര്യബോധത്തോടെ പ്രവർത്തിക്കുന്ന സ്ഥലമായി പ്രതീതിലോകം മാറുകയാണ്. ഇതിന്റെ ഭാഗമായി ടെക്നോക്യാപിറ്റലിസം മുതലാളിത്തബദലായി രൂപം കൊണ്ടുവെങ്കിലും സാങ്കേതികമികവുകൾ നിർമ്മിതിചിന്തയെ ത്വരിതഗതിയിലാക്കിയെന്നത് വിസ്മയാവഹമാണ്. അതിനാൽ പ്രതീതി സമൂഹത്തെയും ദൃശ്യലോകത്തെയും തിരസ്കരിക്കാനാവാത്തതായി മാറി. കോയ്മാബോധ്യത്തിൽ വർത്തിക്കുന്ന ഭൗതികസമൂഹത്തിന്റെ ശരീര യുക്തികൾ പ്രതീതിയാഥാർത്ഥ്യം നിസ്സങ്കോചം റദ്ദുചെയ്തു. സോഷ്യൽ മീഡിയ അടങ്ങുന്ന സൈബർ സാംസ്കാരികതയിൽ പ്രകടനങ്ങളുടെ നവസാധ്യത ഗെയിമുകൾ സൃഷ്ടിക്കുന്ന നിർമ്മിതി ധാരണകളിലേക്ക് ശക്തമായി വ്യാപിച്ചിട്ടുണ്ട്.’

നിർമ്മിത ശരീരവും ഗെയിമുകളും

പരോക്ഷത അഥവാ വെർച്വലിറ്റി എന്നത് “യാഥാർത്ഥ്യത്തിന്റെ അനിഷേധ്യവും അനുപേക്ഷണീയവുമായ ഭാഗമാണെന്നും എന്നാൽ ഇത് പ്രത്യക്ഷ സ്വഭാവമുള്ളതല്ലെന്നുമാണ് ഇതിന്റെ അന്തഃസത്ത”. (സന്തോഷ് മാനിച്ചേരി, 2015: 152) ദ്വൈധ്യസിയൻ ഉപദർശനപ്രകാരം

പ്രതീതി ലോകം മനുഷ്യാനുഭവസത്തയെ സാങ്കേതികമായി പരോക്ഷവൽക്കരിക്കുകയാണ് ചെയ്യുന്നത്. അപ്പോൾ പ്രതീതിലോകം ഭൗതികലോകത്തിനകത്ത് തന്നെയാണ് പ്രകടനമാടുന്നത്. ഗെയിമുകളിൽ പ്രത്യക്ഷമാകുന്ന നിർമ്മിതി ശരീരങ്ങൾ ഈ ചിന്തയെ മുർത്തമാക്കുവാൻ ഡിജിറ്റലായ കൂടിച്ചേരലുകളിലേക്ക് നയിക്കുന്നഗെയിമുകളാണ് ഏറെയും. 'JackboxTV, വാട്സൺ അഡ്വഞ്ചേഴ്സിന്റെ വെർച്വൽഹണ്ട്, സ്നാപ്പ്ഗെയിമുകൾ, സ്കാവെഞ്ചർഹണ്ട്, വെർച്വൽ എസ്കേപ്പ്റൂം തുടങ്ങിയവ. ഗെയിമുകളിൽതന്നെ 2017 മാർച്ച് 23-ന് ടെൻസെഗെയിമിംഗ് കമ്പനി പുറത്തിറക്കിയ പബ്ലി (PUBG) വളരെ പെട്ടെന്ന് പ്രചുരപ്രചാരം നേടി. ഒരു യുദ്ധരോയൽഗെയിം ആണിത്. റിയലിസ്റ്റിക് ആയുധ ശേഖരങ്ങളോടുകൂടി തനിച്ചോ കൂട്ടുകൂടി പ്ലാൻ ചെയ്തോ കളിക്കാം. എന്നാൽ വെർച്വൽ ശരീരങ്ങളുടെ പ്രകടനസാധ്യതയെ നവീനരീതിയിൽ അവതരിപ്പിച്ചത് Grand Theft Auto V ഗെയിമുകളാണ്. ജി.ടി.എ. ഫൈവ് എന്ന പേരിൽ നവമാധ്യമയിടത്തിൽ ഇതുണ്ട്. ജി ടി എ സിക്സ് ഇപ്പോൾ ലോഞ്ച് ചെയ്തും കഴിഞ്ഞു.

റോക്സ്റ്റാർ നോർത്ത് വികസിപ്പിച്ച ആക്ഷൻ അഡ്വഞ്ചർ ഗെയിമാണ് ഗ്രാന്റ് തെഫ്റ്റ് ഓട്ടോ വി. നിർമ്മിതശരീരങ്ങൾ സ്ക്രീനിൽ ബദൽ ലോകത്തെ തന്നെ പുനർനിർമ്മിക്കുന്നു. കാലിഫോർണിയ അടിസ്ഥാനമാക്കിയുള്ള സാങ്കല്പിക സംസ്ഥാനമായ സാൻആൻഡ്രിയാസിന്റെ പശ്ചാത്തലവും, മൂന്നു പ്രധാന കഥാപാത്രത്തെ ഒരാൾക്കുതന്നെ കൈകാര്യം ചെയ്യാവുന്ന രീതിയിലുമാണ് ഇതിന്റെ ഘടന. അയോലോകസമൂഹമാണ് കഥാപാത്രങ്ങളായി വരുന്നത്. ഭൗതിക സമൂഹത്തിന് ബദൽ വെർച്വൽ ലോകത്തിലൂടെ സ്വതന്ത്രമായി വിഹരിക്കുവാനുള്ള ഇടങ്ങൾ ഇത് ഒരുക്കിക്കൊടുക്കുകയാണ്. ഭൗതികസമൂഹത്തിൽ ചെയ്യുന്ന എല്ലാ കാര്യങ്ങളും ഈ ഗെയിമിടത്തിൽ സാധ്യമാണ്. കളിക്കുന്ന വ്യക്തിയുടെ വീക്ഷണ കോണിൽനിന്നുകൊണ്ട് ഗെയിമിനെ നയിക്കാം. ഭൗതിക സാഹചര്യത്തിൽ എന്തെല്ലാം ചെയ്യുമോ അതെല്ലാം വെർച്വൽ വീഥിയിലും സാധ്യമാണ്. ഒരു അനുഭവപ്രതീതി ലോകത്തിലായിരിക്കും വെർച്വൽ ശരീരങ്ങൾ വർത്തിക്കുക. പ്രതീതിലോകം ഭൗതികലോകത്തിനകത്തേക്ക് മാറുന്നു. ബദൽലോക സങ്കല്പത്തേക്കാൾ സമൂഹത്തിനിടയിലെ പ്രവൃത്തിയെന്ന നിലയിൽ ഇത് എളുപ്പം താദാത്മ്യപ്പെടുന്നു. സ്ത്രീപുരുഷൻ എന്ന ലിംഗയുക്തി സൃഷ്ടിക്കുന്ന അധികാരചിന്തകൾ ഇവിടെ പ്രകടമാവുന്നില്ല. വെർച്വൽ ശരീരങ്ങളിലേക്ക് ആൺപെൺ ഭേദമില്ലാതെയുള്ള പരകായം സാധ്യമാണ് എന്നതിലാണ് പ്രസക്തി.

സ്വത്വനഷ്ടത്താൽ സത്ത ചോർന്നുപോകുന്ന ആധുനിക വ്യക്തിബോധങ്ങളുടെ റദ്ദുചെയ്യലാണ് ഒരു ശരീരയുക്തിയിൽ നിൽക്കാതെ പലരായി പരിണമിക്കാനുള്ള സാധ്യതയിൽ വ്യക്തമാകുന്നത്. മാത്രമല്ല, അത് നിലനിൽക്കുന്ന സദാചാരനിഷ്ഠമായ ലിംഗധാരണകളോടൊപ്പം വസ്തുതാപരമായി ചോദ്യം ചെയ്യുവാൻ നവകാലമാധ്യമശരീരങ്ങൾക്ക് സാധ്യമാണ് എന്ന ചിന്ത കൂടി ഇവിടെ വ്യക്തമാകുന്നു. അംഗീകൃതമായ ലിംഗധാരണകളിൽ ഉറപ്പിക്കുന്ന ശരീരത്തിന്റെ കർത്തൃത്വപരത ആപേക്ഷികമാണെന്ന് സൂചിപ്പിക്കുന്നു. അതിനാധാരമായ ലിംഗാധികാര വ്യവസ്ഥയെ വെർച്വൽ ഇടങ്ങളിലൂടെ തമസ്കരിക്കുവാനും സാധ്യമാണ് എന്ന ആശയത്തെ ഇതിലൂടെ തിരിച്ചറിയാവുന്നതാണ്. അധികാരചിന്തസംവിധാനത്തിൽ നിലകൊള്ളുന്ന ആൺ ശരീരത്തിലെ ആണത്തവിനിമയങ്ങളിലെ പൊള്ളത്തരങ്ങളെക്കൂടി നവമാധ്യമശരീരങ്ങൾ തുറന്നുകാണിക്കുന്നു.

ഗ്രന്ഥസൂചി

കിരൺമോഹൻ.എം., 2018, എസ്.എം.എസ്. ഭാഷയുടെ പാരമ്പര്യനിഷേധം, നവമാധ്യമങ്ങൾ സാഹിത്യം സംസ്കാരം, രാഷ്ട്രീയം, എം.ആർ. ഷെല്ലി, എ.എസ്. പ്രതീഷ്. (എഡി), കേരള ഭാഷാ ഇൻസ്റ്റിറ്റ്യൂട്ട്, തിരുവനന്തപുരം.

ലിപിൻരാജ് എം.പി. 2019, നവമാധ്യമ പരിചയം, ഡിജിറ്റൽകാലത്തെ മാധ്യമങ്ങൾ, കേരള മീഡിയ അക്കാദമി, കാക്കനാട്.

രാമചന്ദ്രൻ നായർ, പന്മന, 2013, മാധ്യമപഠനങ്ങൾ, v കറന്റ് ബുക്സ് കോട്ടയം.

രാജേന്ദ്രൻ. എൻ.പി. 2009, മാറുന്ന ലോകം, മാറുന്ന മാധ്യമലോകം, മാതൃഭൂമി ബുക്സ്, കോഴിക്കോട്.

സന്തോഷ് മാനിച്ചേരി, 2012, ശരീരി - പരസ്യങ്ങളിലെ ശരീരജീവിതം, സൈകതം ബുക്സ്, കോതമംഗലം.

2015 നവമാധ്യമകാലത്തെ മലയാള സാഹിത്യം, നവമാധ്യമപഠനങ്ങൾ, ശ്രീധരൻ. എം.എ., ബാലചന്ദ്രൻ. കെ. (എഡി) സമയം പബ്ലിക്കേഷൻസ്, കണ്ണൂർ.

English

Crystal Dp 2001, Language and the Internet, Cambridge University Press, Cambridge

Carvallaro, Dani, 2001. The body for beginners, Orient Longman Ltd. London.